

Νέοι Γέροντες

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γράφει ο μοναχός Μωυσής, Αγιορείτης

Έχομε ξαναγράψει πως αρκετοί των χριστιανών μας αναζητούν συνεχώς σύγχρονους σημειοφόρους Γέροντες.

Ορισμένες φορές είναι γεγονός πως υπάρχει πραγματική ανάγκη, προς λύση σοβαρού προβλήματος. Άλλοτε υπάρχει απλή περιέργεια και αναζήτηση διακριτικών Γερόντων προς πληροφόρηση σημείων των καιρών, επικειμένων πολέμων και προφητικών αποκαλύψεων. Το ν' αναζητά κανείς έναν σεμνό και αληθινά ταπεινό Γέροντα, με γνώσεις και αγάπη, σοφία και προσευχή, χάρη και ευλογία, είναι φρόνιμο κι ευλογημένο. Οι πιστοί έχουν ανάγκες σοβαρές, αλλά μερικές φορές κι επιπόλαιες νοσηρότητες. Γι' αυτό χρειάζεται φόβος Θεού και μεγάλη προσοχή και από τις δύο πλευρές.

Οι άνθρωποι κουράζονται, αμελούν ή δεν θέλουν να προσευχηθούν, και το έργο αυτό αναθέτουν σε άλλους. Καλή είναι η προσευχή των ενάρετων Γερόντων, αλλά χρειάζεται απαραίτητα και η προσωπική συνεργασία. Το να περιμένεις την πνευματική σου προκοπή από τους άλλους δεν είναι φρόνιμο. Χρειάζεται επιμελής

και επίμονος αγώνας προς νήψη, κάθαρση και θείο φωτισμό. Με τον τρόπο αυτό εισακούονται οι ταπεινές δεήσεις. Μπορούν να συνδράμουν και οι άλλοι, δεν μπορούν όμως να βοηθήσουν μόνο εκείνοι. Ο κάθε πιστός υποχρεώνεται από το ιερό ευαγγέλιο να τηρεί πιστά τις εντολές, να προσεύχεται και ν' αγωνίζεται. Μη μένουμε ελπίζοντας μόνο στη βοήθεια των άλλων. Μην επενδύουμε την πνευματική μας νωχέλεια και οκνηρία. Είναι ανάγκη ο καθένας ν' αναζητήσει με κάθε τρόπο την οδό της σωτηρίας του. Οι Γέροντες θα πρέπει να συνδράμουν ουσιαστικά σε αυτό.

Να μη συνδέουν αρρωστημένα τους ανθρώπους που τους πλησιάζουν με τα πρόσωπά τους. Να μην είναι υπεράγαν αυστηροί ή φιλελεύθεροι. Να μη θέτουν δυσβάσταχτα φορτία στους ανθρώπους. Να μη ζητούν από τους άλλους ό,τι δεν πράττουν οι ίδιοι. Να μην εξουσιάζουν ψυχές, να μη δημιουργούν ενοχές. Να μην εκμεταλλεύονται με κανένα τρόπο ανθρώπους απλούς, καλοκάγαθους και φιλότιμους.

Ορισμένοι πάλι μελετούν τα μυροβόλα σύγχρονα Γεροντικά και παραμένουν σε μια εξωτερική συγκίνηση κι έναν γρήγορα παρερχόμενο θαυμασμό. Διηγούνται σταυροπόδι στα σαλόνια τους βίους τους, έχουν τις φωτογραφίες τους, τα βιβλία τους, οι διδασκαλίες τους όμως δεν αγγίζουν τις καρδιές τους. Δεν είναι καθόλου ορθό κάτι τέτοιο. Ζητούν ορισμένοι μελλοντολογίες και θαύματα από τους οσίους Γέροντες. Οι όσιοι δεν θαυματουργούν πάντοτε, μόνο όταν δουν πραγματική ανάγκη και τους φανερώσει ο Πανάγαθος Θεός. Το θαύμα έχει λόγο να πραγματοποιηθεί, κύρια για τη βοήθεια της ψυχής και τη δόξα του Θεού.

Οι μεστοί, σαφείς, χαριτωμένοι, θεοφώτιστοι, εγκάρδιοι και ψυχωφελείς λόγοι των συγχρόνων όσιων Γερόντων είναι ανάγκη μεγάλη να μελετηθούν προσεκτικά και να βιωθούν. Ο αγώνας εφαρμογής θα πρέπει να είναι συνεχής και να συνοδεύεται από εγρήγορση, για να μην υπάρχουν παρερμηνείες και πλάνες. Ό,τι έγραψε και είπε ένας Γέροντας δεν είναι ασφαλώς για όλους. Οι Γέροντες συνήθως ό,τι έλεγαν το ζούσαν οι ίδιοι πρώτα. Η καθαρότητα τον βιώματός τους προθυμοποιεί τις καρδιές σε αγώνες πνευματικούς. Οι Γέροντες είναι βλαστοί της εποχής μας, είναι πλησίον μας, μας κατανοούν περισσότερο, μας νουθετούν θεσπέσια. Αξίζει και πρέπει να τους έχουμε μόνιμα φωτεινά παραδείγματα.

Είναι ιδιαίτερα μεγάλη ευλογία η παρουσία τόσων σπουδαίων ενάρετων Γερόντων στη δύσκολη εποχή μας. Την κατηγορούμε, παραπονούμεθα και γκρινιάζουμε γι' αυτή, όμως ανέδειξε τόσες σπουδαίες ιερές μορφές. Θα πρέπει να συνεχιστούν. Να μη δημιουργούμε «αγίους», ν' αρκούμεθα στους υπάρχοντες. Η ψευδοαγιότητα είναι πληγή ανοιχτή για το σώμα της Εκκλησίας. Ο Χριστός τα πιο αυστηρά λόγια είπε για τους υποκριτές. Τους Γέροντες θα πρέπει να πλησιάζουμε με απεριόριστο σεβασμό και να διατηρούμε τη μνήμη τους δίχως ξένες προσμίξεις ή γλυκερές

προσθήκες...

Το κείμενο πρωτοδημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Πρωτάτον», αριθμ. 129.

Πηγή: makthes.gr